

ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ χρηστὸν καὶ πραύτητι οὐδ' ὄση εἰπεῖν συγκροτούμενον, *ibid.* c. 67: ὁμοῦ τῇ αὐτῇ πάλιν κατὰ τὸ κρείττον συγκροτούμενος ἀειθαλίᾳ. *Schol. z. Clemens Alex. pro-trept.* 4,4: πάνυ δὲ εὐφυνῶς καὶ χάριτος ἐμπλεως τὸ 'κιττῶ ἀναδήσαντες' τέθεικεν, ὁμοῦ μὲν τὸ ὅτι Διονύσφ τὰ Λήγνα ἀνάγκηται ἐνδειξάμενος, ὁμοῦ δὲ καὶ ὡς παροινία ταῦτα καὶ παροινουσίαν ἀνθρώπους καὶ μεθύουσιν συγκροκρότηται. *Vgl. auch noch Kommentar, z. Apok. c. 51: οἱ τῆς ἡμέρας ταύτης τῶ φόβφ διηνεκῶς συγκροτούμενοι, τῆς τοῦ θεοῦ μοίρας γεγόνασιν.*

26,3 f. εἰς λῆρον... λογιζόμενος] *vgl. Schol. in Luciani Peregr.* 13 (p. 218,2 R): εἰ μὴ σοὶ ὡς ἀθέφ καὶ τοῦτο εἰς λῆρον καταλογίζοιτο.

26,4 f. εἰς ληρωδέστερον... τιθέμενος] *vgl. Schol. in Luc. Peregr.* 13: σὺ γοῦν ἔοικας εἰς χλεύην τιθέμενος πάντα.

26,5 f. ᾧ τὸ αὐτόματον εἰς ὑπόστασιν... πρᾶσβεύεται] zur Sache *vgl. Gregor. Naz. or.* 25 (in *laud. Heron.*) c. 6: Διὰ τοῦτο Περιπάτους μὲν καὶ Ἀκαδημίας καὶ τὴν σεμνήν Στοάν καὶ τὸ αὐτόματον Ἐπικούρου μετὰ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς ἡδονῆς... ὡς πορρωτάτω πέμπει καὶ ἀποκρούεται. *Schol. in Luc. Ion. trag.* 38 (p. 72,6 f.): πρῶτον μὲν πῶς καὶ τί τὸ αὐτόματον τοῦτο, ὃ ταῖς ῥοπαῖς προσχρησάμενον τῶν στοιχείων καὶ ταῖς ποιότησιν οὕτως ἐντέχνως καὶ καταλλήλως τὰ διὰ τούτων ἀποτελεῖ; — Wegen *πρᾶσβεύειν* τι 'verchren, hoch schätzen' *vgl. Basilius epist.* 263,3: μετὰ τὴν ἐκείνου κοίμησιν πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐσέβιον ἔδραμεν, οὐδενὸς ἔλαττον καὶ αὐτὸν τὸ δυσσεβὲς δόγμα τοῦ Ἀρείου πρᾶσβεύοντα. *Gregor. Naz. or.* 31 c. 3: ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον θαρροῦμεν τῇ θεότητι τοῦ πνεύματος, ὃ πρᾶσβεύομεν κτλ.

26,11 βίος ἀνετός τε καὶ ἀπολαυστικός] *vgl. Kommentar, z. Apok. c. 3: καὶ τὸν ἀπολαυστικὸν βίον τοῦ ἐγκατοῦς ἐπιπροσθεν φέροντες.*

26,10 f. τί γὰρ ἂν ἄλλο ἢ πῶσις παραστήσῃ; *ibid.* c. 45 (704^a): ὁ τοῖς ἐπὶ συντελείᾳ τοῦ κόσμου εὐδαιμονομένοις προσαρμότταν οὐκ ἂν ἀμάτη τῶν πρέποντος. *ibid.* c. 53 (720^a): οὐκ ἂν ἀμάτη τῆς τοῦ ἀληθοῦς. Wir haben schon oben gesehen (*Anm.* 22,39 f.), dass Arethas ἂν mit dem Futurum (wie z. B. Epiktet) verbindet. Da nun der Konjunktiv des Aorists dem Futurum gleichwertig geworden ist, so kann auch er mit ἂν verbunden die Funktion des Potentialis übernehmen. *Radermacher a. a. O. S.* 167.

26,15 f. Ἐσαῦ ταῦτα τοῦ... τῆς πατρῴας ἐστίας βεβήλου] *vgl. Basilius de ieiunio I c. 6: Τί τὸν Ἐσαῦ ἐβεβήλωσε καὶ δοῦλον ἐποίησε τοῦ ἀδελφοῦ; οὐ βρῶσις μία, δι' ἣν ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια;*

26,16 f. ὡς τὰ πολλά] *vgl. Basilius homil. V in hexaëm. c. 6: ὅσα γὰρ ἀπὸ κλάδων γίνεσθαι πέφυκεν, ἐντεῦθεν ὡς τὰ πολλά προβάλλει τὰς ῥίζας, ibid. homil. VIII in hexaëm. c. 3: ἤδη δὲ τις καὶ ἑτέρα ἐν τούτοις ἐστὶ διαφορὰ, καθ' ἣν τὰ μὲν ἐπιδημητικά τέ ἐστι καὶ ἐγγώρια, τὰ δὲ ἀπαίρειν πέφυκε πορρωτάτω καὶ χειμῶνος ἐγγίζοντος ἐκτοπίζειν ὡς τὰ πολλά. Gregor. Naz. or.* 26 c. 7: τὰς εὐχὰς δὲ τῇ σχολῇ καὶ ταῖς ἐρημίαις ὡς τὰ πολλά προσένεμεν. *Plato Gorg.* 482 E: ὡς τὰ πολλά... ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστὶν u. ὁ.; *vgl. Krüger, gr. Sprachl.* § 69, 63, 5.

26,17 καὶ φακοῦ προσοψήματος τὰ πρωτοτόκια ἀποδόμενος] zur Bedeutung von προσοψήμα *vgl. Schol. in Aristoph. Vesp.* 962: λέγονται δὲ καὶ ἀρσενικῶς οἱ τράχηλοι. ἔστι δὲ εὐτελες προσοψήμα ἐν λοπαδίσκοις σκευαζόμενον. *Schol. Aristoph. eccles.* 869: τῶν ματτομένων: τῶν προσοψημάτων, also 'Kleie, Geknetetes, Mus'.

26,24 f. τούτων ἀπάντων τὴν μνήμην ἔναυλον περιφέροντες] *vgl. Themistius or.* 6 p. 96,30 f. *Dind.*: καὶ ταῦτα ἔναυλον εἰς τὰ ὅσα ἐνδεδυκῶτα περιφέρων ἔτι τὸν λόγον.